महारथं समाख्यातं द्रोणायोद्यतमाहवे। त्यजन्तं तुमुले प्राणान् के शूराः समवारयन्।
एकोऽपसृत्य चेदिभ्यः पाण्डवान् यः समाश्रितः। धृष्टकेतुं समायान्तं द्रोणं कस्तं न्यवारयत्।
योऽबधीत् केतुमान् वीरो राजपुत्त्रं दुरासदं। अपक्रान्तं गिरिद्वारे द्रोणात् कस्तमवारयत्।
स्त्रीपुंसयोर्नरव्याघ्रो यः सवेद गुणागुणान्। शिखण्डिनं याज्ञसेनिमस्त्रानमनसं युधि। २५०
देवव्रतस्य समरे हेतुं मृत्योर्महात्मनः। द्रोणायाभिमुखं यान्तं के वीराःपर्य्यवारयन्।
वृष्णीनां प्रवरं शूरं वरं सर्व्वधनुष्मतां। यस्मिन्नभ्यधिका वीरे गुणाः सर्व्वे धनञ्जयात्।
यस्मिन्नस्त्राणि सत्यञ्च ब्रह्मचर्य्यञ्च सर्व्वदा। वासुदेवसमं वीर्य्ये धनञ्जयसमं बले।
तेजसादित्यसदृशं बृहस्पतिसमं मतौ। अभिमन्युं महात्मानं व्यात्ताननमिवान्तकं।
द्रोणायाभिमुखं यान्तं के शूराः समवारयन्। तरुणस्तरुणप्रज्ञः सौभद्रः परवीरहा। २५५
यदाभ्यधावद्वै द्रोणं तदासीद्वो मनः कथं। द्रौपदेया नरव्याघ्राः समुद्रमिव सिन्धवः।
यद्द्रोणमाद्रवत् सङ्ख्ये के शूरास्तानवारयन्। ये ते द्वादशवर्षाणि क्रीडामुत्सृज्य बालकाः।
अस्त्रार्थमवसन् भीष्मे विभ्रतो व्रतमुत्तमं। चत्रञ्जयः चत्रदेवः चत्रवर्म्मा च मानदः।
धृष्टद्युम्नात्मजा वीराः के तान् द्रोणादवारयन्। शताद्विशिष्टं यं युद्धे सममन्यन्त वृष्णयः।
चेकितानं महेष्वासं कस्तं द्रोणादवारयत्। भ्रातरः पञ्च कैकेया धार्म्मिकाः सत्यविक्रमाः। २६०
इन्द्रगोपकसङ्काशा रक्तवर्म्मायुधध्वजाः। मातृष्वसुः सुता वीराः पाण्डवानां जयार्थिनः।
तान् द्रोणं हन्तुमायातान् के वीराः पर्य्यवारयन्। यं योधयन्तो राजानो नाजयन् वारणावते।
षण्मासानपि संरब्धान् जिघांसन्तो युधां पतिं। धनुष्मतां वरं शूरं सत्यसन्धं महाबलं।
द्रोणात् कस्तं नरव्याघ्रं युयुत्सुं पर्य्यवारयत्। यः पुत्त्रं काशिराजस्य वाराणस्यां महारथं।
समरे स्त्रीषु गृध्यन्तं भल्लेनापाहरद्रथात्। धृष्टद्युम्नं महेष्वासं पार्थानां मन्त्रधारिणं। २६५
युक्तं दुर्य्योधनानर्थे सृष्टं द्रोणवधाय च। निर्द्दहन्तं रणे योधान् दारयन्तञ्च सर्व्वशः।
द्रोणाभिमुखमायान्तं के शूराः पर्य्यवारयन्। उत्सङ्ग इव संवृद्धं द्रुपदस्यास्त्रवित्तमं।
शिखण्डिनं शस्त्रगुप्तं के वा द्रोणादवारयन्। य इमां पृथिवीं कृत्स्नां चर्म्मवत् परिवेष्टयेत्।
महता रथघोषेण मुख्यारिघ्नो महारथः। दशाश्वमेधानाजह्रे स्वन्नपानान् सुदक्षिणान्।
निरर्गलान् सर्व्वमेधान् पुत्त्रवत् पालयन्प्रजाः। गङ्गास्रोतसु यावत्यः सिकतास्वप्यशेषतः। २७०
तावतीर्गा ददौ वीर उशीनरसुतोऽध्वरे। न पूर्व्वे नापरे चक्रुरिदं केचन मानवाः।
इतीदं चुक्रुशुर्द्देवाः कृते कर्म्मणि दुष्करे। पश्यामस्त्रिषु लोकेषु न तं संस्त्रुचारिषु।
जातं वापि जनिष्यन्तं द्वितीयञ्चापि साम्प्रतं। अन्यमौशीनराच्छैब्याद्धुरोवोढारमित्युत।
गतिं यस्य न यास्यन्ति मानुषा लोकवासिनः। तस्य नप्तारमायान्तं शैब्यं कः समवारयत्।
विराटस्य रथानीकं मत्स्यस्यामित्रघातिनः। प्रेप्सन्तं समरे द्रोणं के वीराः पर्य्यवारयन्। २७५
सद्यो वृकोदराज्जातो महाबलपराक्रमः। मायावी राक्षसो वीरो यस्मान्मम महद्भयं।